Βεβαίως και την είδα την τηλεμαχία των πολιτικώ ν αρχηγώ ν, το περίφημα debate ή ντιμπέϊ κατά τον εκλιπόντα και γίγαντα στο χώ ρο του Αλέφα. «Τι κολώ νεις Ρε; Ντιμπέϊ Ρε!» ήταν η ρήση του σε εκείνη την αλησμόνητη τηλεοπτική εμφάνιση, όπου η θυελλώ δης, ειλικρινής και γνήσια λαϊκή του άποψη, εκφράστηκε με οργή.

Τις πέντε αυτές λέξεις, ακολούθησε το σκωπτικό ερώ τημα «Φοβάσαι ε;» και απευθύνονταν στον Μεσσήνιο πολιτικό, παραστάτη των εορτασμώ ν του Μελιγαλά, σφοδρό αντίπαλο των Μνημονίων κατά την διάρκεια της αντιπολιτευτικής του θητείας, που όταν βρέθηκε στην συμπολίτευση πορεύτηκε όλως διαφορετικώ ς.

Την κατευθείαν αντιπαράθεση με τον ουσιαστικό πολιτικό του αντίπαλο αρνήθηκε και ο νυν πρωθυπουργεύων, έτσι οδηγηθήκαμε σε μια αρκετά πολιτισμένη αν και ολίγον αποστειρωμένη, πλην όμως άρτια διοργανωμένη τελετή, με τους έξι πολιτικούς αρχηγούς των κομμάτων της Βουλής, στο ραδιομέγαρο της κρατικής ραδιοφωνίας - τηλεόρασης, εκείνη, που τα μεσάνυχτα της ενδεκάτης Ιουνίου του ‘13 έκλεισε ο Μεσσήνιος.

Ο τόπος βιώνει την μεγαλύτερη χρονικά και βαθύτερη θεσμικά κρίση από την Μεταπολίτευση, γεγονός που ευνόησε την ανάδυση κάθε είδους ανωμαλίας και απειλής για τους όποιους δημοκρατικούς θεσμούς είχαν με κόπο δομηθεί από το θέρος του ’74. Οι αιτίες λίγο – πολύ γνωστές, οι διαφωνίες βρίσκονται στον τρόπο που θα συμμαζευτεί αυτό το χάος με τα νούμερα που πετάγονται ένθεν και ένθεν για το έλλειμμα, την αξιολόγηση, τον κατώτατο μισθό, τα διάφορα pass, τους πλειστηριασμούς και την διαβόητη ανάπτυξη.

Ιδού και λίγες σημειώσεις για ότι ακούστηκε χθες:

Δεν το έχει με το γυαλί ο πρωθυπουργεύων, ιδίως όταν δεν βρίσκεται σε απολύτως προστατευμένο περιβάλλον. Τα υπό γωνία βλέμματά του μαρτυρούσαν περισσότερα από τα λόγια του και το βεβιασμένο χαμόγελό του έδειχνε πως δεν περνούσε καλά. Αν υπήρχε τι βι στα ουράνια ο ιδρυτής του κόμματος θα κατέβαζε σωρηδόν ότι Σερραϊκά γαλλικά γνώριζε.

Άνετος ως συνήθως, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, πρέπει να ξανακερδίσει το κάπως ξεθωριασμένο μα σαφές ιστορικά ηθικό προβάδισμα του πολιτικού χώρου που εκπροσωπεί και ας μην επικρατήσει στις εκλογές, όπου βεβαιότατα θα ορθωθούν μπροστά του σοβαρότερα εμπόδια, από όσα θα τεθούν σε επικράτηση συντηρητικών δυνάμεων.

Στάθηκε ο διάδοχος του Ανδρέα, αξιοποίησε το δώρο που του είχε κάνει ο πρωθυπουργεύων, ακούγοντας ξεδιάντροπα τα όσα έλεγε. Ο ρόλος του μπορεί να αποβεί κρισιμότατος και από το βράδυ της Κυριακής θα έχει να διαπραγματευτεί αρκετά, αλλά σε κάθε περίπτωση τα δυναμικά πράσινα καφενεία είναι παρελθόν.

Η ορθοδοξία της Αριστεράς, η κόκκινη παντιέρα με το σφυροδρέπανο πολύ δυσκολεύεται στις μέρες μας να διατυπώσει ενδιαφέροντα και εφαρμόσιμο πολιτικό λόγο. Αφού, για τους γνωστούς λόγους, δεν το κατάφερε ο χαρισματικός Μπερλίνγκουερ τη δεκαετία του ’70 πώς να συμβεί στην χρεοκοπημένη Ελλάδα του ’23; Επιπλέον, η Αλέκα ήταν πολύ καλύτερη.

Χειμαρρώδης ο λόγος του αρχηγού του τέταρτου σε ισχύ κόμματος της Ελληνικής Βουλής, πολύ άνετος με το γυαλί, καθότι καλά προπονημένος από τις προηγούμενες του δραστηριότητες, έπαιξε τα γνωστά εθνικά του χαρτιά, διαποτισμένα με το Χριστιανικό Ορθόδοξο δόγμα, ενθυμίζοντας την Μακεδονική του προέλευση, απευθυνόμενος στο μάλλον περιορισμένο κοινό του.

Ενδιαφέρουσες οι θέσεις, οι προτάσεις του κ. καθηγητή. Επιδιώκοντας κάτι περισσότερο από έξι βουλευτές, στην μέλλουσα Βουλή, δεν διστάζει να φέρνει ρηξικέλευθες απόψεις, να ταράζει τα ύδατα και να επιμένει σε μια επιστημονική προσέγγιση των οικονομικών θεμάτων, την ώρα που ο Έλλην κεντρικός τραπεζίτης, προειδοποιεί αρκετά ωμά για το μέλλον.

Από το καθόλου, καλή ήταν αυτή η τηλεμαχία. Καθώς πρέπει. Comme il faut όπως θα έλεγαν και οι προμηθευτές των Ραφαήλων. Εννοείται πως θα ήταν πολύ πιο χρήσιμο και ενδιαφέρον ένα ελεύθερο
debate
μεταξύ των δυο πρωταγωνιστών. Ιδιαίτερα αν θα κρατιόταν σε υψηλό αλλά και ουσιαστικό επίπεδο. Έχοντας απέναντί τους λειτουργούς του Τύπου και όχι παρουσιαστές πρωινάδικων που δυσκολεύονταν να αναγνώσουν ερωτήματα.

Αλλά όπως διέγνωσε και ο Αλέφας: *«Τι κολώνεις Ρε; Ντιμπέϊ Ρε!, Φοβάσαι ε;».* Διότι αν δεν μπορείς να κερδίσεις το λαουτζίκο, πως θα επιβληθείς στους δανειστές και τους λοιπούς επιβουλευόμενους;